

D.W. Winnicott, i det oavslutade manuskriptet till en föreläsning hållen den 29 januari 1964 vid All Souls College i Oxford:

”Antagligen kan vi finna vissa människor i världen, som mycket lätt tolererar att vara lydiga i begränsade avseenden för att vinna begränsade fördelar, medan andra blir helt och hållet upptagna av detta problem. Om någon som sitter helt fast i ett virrvarr av dessa frågor ber om råd, måste man naturligtvis ställa sig på det sanna jagets sida eller vad vi vill kalla det.”...

”Kanske förstår ni hur jag menar om jag för tillbaka frågan till den tidiga barndomen. Vi lär våra små barn att säga tack av artighet och inte för att detta är vad barnen känner. Med andra ord, vi börjar lära ut gott beteende och vi hoppas att våra barn ska klara av att ljuga, d.v.s. foga sig i konventioner precis så mycket att livet blir hanterbart. De flesta barn blir förmögna att acceptera denna oärlighet som ett pris att betala för samlevnad med andra. Vissa barn kan aldrig göra det. Antingen någon försöker lära dem att säga ”da” för tidigt eller ej, blir de själva oerhört upptagna av och fast i detta problem om integritet. Förvisso finns det barn som hellre låter sig stötas ut än går med på att ljuga.

När jag pratar om detta menar jag fortfarande normala barn. Men om jag går lite djupare menar jag också barn, som kommer att finna livet svårt just på grund av att de har behov av att befästa och återbefästa det betydelsefulla äkta, sanna jaget i förhållande till något falskt. Jag antar att det kan vara riktigt att rent allmänt påstå, att även om en kompromiss vanligen är möjlig i vardagslivet, så finns det för varje människa något särskilt utvalt område där ingen kompromiss är möjlig. Det kan vara vetenskap, religion, poesi eller spel. På detta utvalda område finns inget rum för kompromisser.”